

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64

29. dubna 2021

Obsah

III Přípravné akty

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

2021/C 152/01	Stanovisko Evropské Centrální Banky ze dne 19. února 2021 k návrhu nařízení o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937 (CON/2021/4)	1
---------------	--	---

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2021/C 152/02	Směnné kurzy vůči euru — 28. dubna 2021	10
---------------	---	----

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2021/C 152/03	Sdělení ministra hospodářství a klimatu Nizozemského království na základě čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků	11
---------------	--	----

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 19. února 2021

k návrhu nařízení o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937

(CON/2021/4)

(2021/C 152/01)

Úvod a právní základ

Evropská centrální banka (ECB) obdržela dne 18. listopadu 2020 žádost Rady Evropské unie a dne 30. listopadu 2020 žádost Evropského parlamentu o stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937 ⁽¹⁾ (dále jen „navrhované nařízení“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, jelikož navrhované nařízení obsahuje ustanovení, která spadají do oblasti působnosti ECB. Patří mezi ně zejména provádění měnové politiky, podpora plynulého fungování platebních systémů, obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi a příspěvek k řádnému provádění opatření, která přijímají příslušné orgány v oblasti stability finančního systému, podle čl. 127 odst. 2 první a čtvrté odrážky a čl. 127 odst. 5, čl. 127 odst. 6 a čl. 282 odst. 1 Smlouvy. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

1. Obecné připomínky

- 1.1. ECB vítá iniciativu Evropské komise vytvořit na úrovni Evropské unie harmonizovaný rámec pro kryptoaktiva a související činnosti a služby, který je součástí balíčku předpisů v oblasti digitálních financí ⁽²⁾, jež Komise přijala dne 24. září 2020. ECB rovněž vítá cíl navrhovaného nařízení, kterým je řešit různé úrovně rizika, jež představují jednotlivé druhy kryptoaktiv, a to v rovnováze s potřebou podporovat inovace. ECB se dále domnívá, že harmonizovaný rámec Unie má zásadní význam pro to, aby se zabránilo roztříštěnosti v rámci jednotného trhu. Nicméně existují některé aspekty navrhovaného nařízení týkající se odpovědnosti ECB, Eurosystemu a Evropského systému centrálních bank (ESCB), pokud jde o provádění měnové politiky, plynulé fungování platebních systémů, obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi a finanční stabilitu, kde jsou zapotřebí další úpravy.
- 1.2. Podle navrhovaného nařízení mají kryptoaktiva, a to zejména jejich dvě podkategorie tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů, jasný rozměr peněžní substituce s ohledem na tři funkce peněz jako prostředku směny, uchovávání hodnoty a zúčtovací jednotky. Definice „tokenu vázaného na aktiva“ odkazuje na funkci uchovávání hodnoty („...jehož cílem je udržet stabilní hodnotu...“) ⁽³⁾, zatímco definice „elektronického peněžního

⁽¹⁾ COM(2020) 593 final.

⁽²⁾ Balíček předpisů v oblasti digitálních financí zahrnuje strategii a legislativní návrhy v oblasti digitálních financí, jejichž cílem je zajistit konkurenceschopný finanční sektor Unie, který spotřebitelům poskytne přístup k inovativním finančním produktům, a zároveň zajistí ochranu spotřebitele a finanční stabilitu.

⁽³⁾ Viz čl. 3 odst. 1 bod 3) navrhovaného nařízení.

tokenu“ odkazuje jak na funkci prostředku směny, tak na funkci uchovávání hodnoty („...jehož hlavním účelem je použití jako prostředku směny a jehož cílem je udržet stabilní hodnotu...“) ⁽⁴⁾. Navrhované nařízení klade důraz na funkci elektronických peněžních tokenů jako prostředku směny a konstatuje, že tato kryptoaktiva jsou „primárně určena jako platební prostředek a která usilují o stabilizaci své hodnoty navázáním pouze na jednu fiat měnu“ a že „stejně jako elektronické peníze jsou tato kryptoaktiva elektronickou náhražkou za mince a bankovky a používají se k provádění plateb“. ⁽⁵⁾ Toto pojetí je posíleno skutečností, že finanční nástroje, jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (dále jen „směrnice o trzích finančních nástrojů (MiFID II)“) ⁽⁶⁾, jsou vyloučeny z oblasti působnosti navrhovaného nařízení. S ohledem na výše uvedené ECB bere na vědomí, že pojmy „tokeny vázané na aktiva“ a „elektronické peněžní tokeny“ jsou v navrhovaném nařízení zcela nebo zčásti definovány jako peněžní substituty.

- 1.3. ECB vítá obecné vynětí ECB a národních centrálních bank členských států, pokud jednají jako měnový orgán, z oblasti působnosti navrhovaného nařízení ⁽⁷⁾, jakož i vynětí veškerých kryptoaktiv případně vydávaných centrálními bankami jednajícími jako měnový orgán a veškerých služeb souvisejících s kryptoaktivy, které tyto centrální banky mohou případně poskytovat ⁽⁸⁾. ECB si všímá, že navrhované nařízení rovněž obsahuje odkazy na pojmy „měna Unie“ a „emisní centrální banka“ ⁽⁹⁾, a pokud se vykládá ve spojení s jinou složkou balíčku předpisů v oblasti digitálních financí, který tyto dva pojmy rovněž obsahuje, tj. s návrhem nařízení o pilotním režimu pro tržní infrastruktury vedené na technologii sdíleného registru ⁽¹⁰⁾, ukazuje se jednoznačné rozlišení kryptoaktiv a peněz centrální banky v legislativních návrzích Unie ⁽¹¹⁾. Aby se předešlo případným zmatkům, pokud jde o právní povahu a vlastnosti kryptoaktiv (v příslušných případech) vydávaných centrálními bankami na straně jedné a peněz centrální banky na straně druhé, bylo by užitečné, kdyby navrhované nařízení rovněž potvrdilo, že navrhované nařízení se nevztahuje na vydávání peněz centrální banky, které centrální banky vydávají na základě technologie sdíleného registru (DLT) nebo v digitální podobě jako doplněk stávajících forem peněz centrální banky a které ECB může povolit v souladu se Smlouvou a statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“).
- 1.4. Pokud jde o definici „kryptoaktiv“, kterou zavádí navrhované nařízení, ECB v neposlední řadě konstatuje, že navrhované nařízení obsahuje širokou a univerzální definici ⁽¹²⁾. Aby se však zabránilo rozdílným výkladům na vnitrostátní úrovni ohledně toho, co může nebo nemůže představovat kryptoaktiva podle navrhovaného nařízení, měla by být v zájmu podpory poskytování služeb souvisejících s kryptoaktivy na přeshraničním základě a vytvoření skutečně harmonizovaného souboru pravidel pro kryptoaktiva dále vyjasněna oblast působnosti navrhovaného nařízení. Zejména je třeba vyjasnit rozdíl mezi kryptoaktivy, která lze charakterizovat jako finanční nástroje (spadající do oblasti působnosti směrnice MiFID II), a těmi, která by spadala do oblasti působnosti navrhovaného nařízení.

2. Měnově-politické aspekty a aspekty související s platebním systémem

2.1. Měnově-politické a související měnové aspekty

- 2.1.1. Na rozdíl od kryptoaktiv, která se používají výhradně jako platební prostředek, nebo jako uchovatel hodnoty, by mohly být důsledky pro transmissi měnové politiky v případě kryptoaktiv, která plní obě tyto funkce, významné. V tomto ohledu ECB bere na vědomí zákaz úročení kryptoaktiv, který je v navrhovaném nařízení ⁽¹³⁾ stanoven v souladu s právní úpravou jiných nástrojů používaných především jako platební prostředek, jako jsou elektronické

⁽⁴⁾ Viz čl. 3 odst. 1 bod 4) navrhovaného nařízení.

⁽⁵⁾ Viz 9. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁷⁾ Viz čl. 2 odst. 3 písm. a) navrhovaného nařízení.

⁽⁸⁾ Viz 7. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽⁹⁾ Viz čl. 43 odst. 1 a čl. 112 odst. 5 navrhovaného nařízení.

⁽¹⁰⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o pilotním režimu pro tržní infrastruktury vedené na technologii sdíleného registru (COM/2020/594 final). Viz 16. a 24. bod odůvodnění spolu s čl. 4 odst. 3 a čl. 5 odst. 5.

⁽¹¹⁾ Konkrétně v čl. 4 odst. 3 návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o pilotním režimu pro tržní infrastruktury vedené na technologii sdíleného registru se odkazuje na „peníze centrální banky“, „peníze komerčních bank“, „peníze komerčních bank v tokenizované podobě“ a „elektronické peněžní tokeny“.

⁽¹²⁾ Definice „kryptoaktiva“ v navrhovaném nařízení je specifická pro konkrétní technologie a zároveň široká. Tento přístup se odchyluje od charakteristiky kryptoaktiv, která je technologicky neutrální a přesná. Viz publikace zaměstnanců ECB Occasional Paper č. 223/2019 „Crypto-Assets: Implications for financial stability, monetary policy, and payments and market infrastructures“, která je k dispozici na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu

⁽¹³⁾ Viz články 36 a 45 navrhovaného nařízení.

peníze. V této souvislosti by tento zákaz mohl zapříčinit, že elektronické peněžní tokeny a tokeny vázané na aktiva budou z perspektivy držitele relativně atraktivní v závislosti na prostředí úrokových sazeb. Nelze zcela vyloučit, že by to mohlo potenciálně vést k přítokům a odtokům při významných změnách prostředí úrokových sazeb, což by mohlo mít dopad na finanční stabilitu a transmissi měnové politiky.

- 2.1.2. Kryptoaktiva se stabilní nominální hodnotou, která slouží jako platební prostředek a uchovatel hodnoty, by mohla ovlivňovat stabilitu a náklady na depozitní financování úvěrových institucí, což by mohlo komplikovat schopnost úvěrových institucí plnit úlohu ekonomického zprostředkování. Vzhledem k tomu, že finanční systém v eurozóně je založen převážně na úvěrových institucích, mohou náhlé změny v odolnosti rozvahy úvěrových institucí nepříznivě ovlivnit stabilitu úvěrových institucí a jejich úvěrovou kapacitu a s tím i transmissi měnové politiky, ačkoli změny finančního systému, které vyplývají z inovací a hospodářské soutěže, nejsou samy o sobě nežádoucí. V případě významného nahrazení vkladů kryptoaktivity by mohlo dojít k tomu, že by úvěrové instituce byly nuceny prozkoumávat alternativní zdroje financování, jako je financování na peněžním trhu a financování centrální bankou, což by mělo dopad na náklady bank na financování, referenční sazby peněžního trhu a velikost rozvahy centrálních bank.
- 2.1.3. V neposlední řadě by ve scénáři zahrnujícím široké využívání tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů mohlo dojít ke zvýšení poptávky po bezpečných aktivech, což by mohlo mít dopad na tvorbu cen aktiv, oceňování zajištění, fungování peněžního trhu a provádění měnové politiky. To může v konečném důsledku vést k nedostatku zajištění pro operace na volném trhu. Navíc široké využívání tokenů vázaných na aktiva pro platební účely může zpochybnit úlohu plateb v eurech a dokonce narušit veřejné poskytování funkce peněz jako zúčtovací jednotky.
- 2.1.4. Kromě výše uvedených úvah o měnové politice by podle navrhovaného nařízení měly tokeny vázané na aktiva a elektronické peněžní tokeny odlišné rysy, včetně složení rezervních aktiv a práv držitelů, pokud jde o jejich hlavní funkci. V tomto ohledu existuje riziko, že kvůli svému konkrétnímu použití ve spojení se systémovým významem, který mohou nabýt, by se tokeny vázané na aktiva a elektronické peněžní tokeny *de facto* rovnaly platebním prostředkům, a to bez ohledu na jejich hlavní funkci nebo použití, jež předpokládá navrhované nařízení. Pokud by tomu tak bylo, měly by se na tokeny vázané na aktiva a elektronické peněžní tokeny vztahovat podobné požadavky, aby se zabránilo riziku regulatorní arbitráže mezi příslušnými úpravami. Zejména vzhledem k tomu, že díky svým koncepčním charakteristikám a používání jsou tokeny vázané na aktiva vhodné pro použití jako platební prostředek, bylo by přiměřené minimálně požadovat, aby vydavatelé poskytovali držitelům tokenů vázaných na aktiva práva na zpětnou výměnu vůči vydavateli, nebo na rezervní aktiva. Kromě toho by bylo možné uvažovat o vytvoření *ad hoc* kategorie „platebních tokenů“, v rámci které by tokeny vázané na aktiva podléhaly stejnému souboru požadavků, jaké platí pro vydavatele elektronických peněžních tokenů. Kromě toho by bylo vhodné, aby v případě významných tokenů vázaných na aktiva, které se v Unii běžně používají pro platby, podléhali vydavatelé významných tokenů vázaných na aktiva stejným požadavkům na povolení, jaké platí pro vydavatele elektronických peněžních tokenů, pokud to Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) považuje za vhodné podle klasifikačních kritérií, která budou dále stanovena v regulačních technických normách.

Navrhované nařízení navíc stanoví, že příslušný orgán může odmítnout vydat povolení vydavateli tokenů vázaných na aktiva mimo jiné v případě, že obchodní model vydavatele může představovat závažnou hrozbu pro finanční stabilitu, transmissi měnové politiky nebo měnovou suverenitu⁽¹⁴⁾. V tomto ohledu, pokud se systém vazby na aktiva rovná platebnímu systému nebo schématu, by posouzení potenciální hrozby pro provádění měnové politiky a plynulé fungování platebních systémů mělo spadat do výlučné pravomoci ECB (nebo národní centrální banky, která vydává příslušnou měnu Unie). V případě eura je tomu tak proto, že potenciální hrozba může negativně ovlivnit plnění základních úkolů, které mají být plněny prostřednictvím Eurosystemu podle Smlouvy, zejména provádění měnové politiky Unie a podporu plynulého fungování platebních systémů. Tato rizika by mohla v konečném důsledku ovlivnit plnění prvořadého cíle Eurosystemu, kterým je udržování cenové stability podle Smlouvy. Vzhledem ke kritickým aspektům, o jejichž posouzení je ECB v průběhu procesu povolování vydavatelů tokenů vázaných na aktiva žádána, by intervence ECB neměla být v těchto oblastech výlučné pravomoci ECB omezena na vydávání nezávazného stanoviska. Stejně tak v případech, kdy tokeny vázané na aktiva mohou mít dopad na provádění měnové politiky nebo plynulé fungování platebních systémů v členských státech, jejichž měnou není euro, by centrální banky těchto členských států, které si podle Smlouvy zachovávají své pravomoci

⁽¹⁴⁾ Viz čl. 19 odst. 2 písm. c) navrhovaného nařízení.

v oblasti měnové politiky podle vnitrostátního práva, rovněž měly mít možnost vydat závazné stanovisko. S ohledem na výše uvedené ECB navrhuje, aby bylo navrhované nařízení odpovídajícím způsobem změněno. ECB se kromě toho domnívá, že je třeba dále zvážit vhodnost stávajícího právního rámce podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES (dále jen „směrnice o elektronických penězích“) ⁽¹⁵⁾. Zejména nástup významných elektronických peněžních tokenů je pádným důvodem pro zapojení ECB (nebo příslušné centrální banky členského státu, jehož měnou není euro) obdobným způsobem, který je zastáván ve vztahu k povolování vydavatelů tokenů vázaných na aktiva. Vydávání elektronických peněžních tokenů, zejména pokud jsou klasifikovány jako významné, vyžaduje pečlivé posouzení, pokud jde o dopady na měnovou politiku a plynulé fungování platebních systémů.

Kromě toho pravomoc příslušného orgánu odmítnout vydat povolení v případě, že obchodní model vydavatele tokenů vázaných na aktiva představuje závažnou hrozbu pro finanční stabilitu, transmissi měnové politiky nebo měnovou suverenitu, předpokládá, že příslušný orgán je schopen přesně předvídat taková rizika ve fázi povolování, což nemusí být možné, jelikož rozsah rizik závisí na rozsahu použití tokenů. V tomto ohledu se nezdá, že by navrhované nařízení poskytovalo rovnocenný nástroj, který by příslušnému orgánu umožňoval reagovat v případě, že se token vázaný na aktiva stane během své životnosti hrozbou pro finanční stabilitu, transmissi měnové politiky nebo měnovou suverenitu. ECB proto navrhuje, aby příslušné orgány byly rovněž oprávněny přijímat veškerá vhodná opatření k zajištění řádného provádění měnové politiky a podpory plynulého fungování platebních systémů a aby byly povinny jednat v souladu se stanovisky ECB a příslušných centrálních bank k těmto konkrétním aspektům. Do navrhovaného nařízení by měly být zahrnuty další mechanismy, které by vydavatele motivovaly k omezení rozsahu emisí, včetně požadavků na zátěžové testování s případným navýšením kapitálového požadavku (viz bod 3.2.3 níže).

2.1.5. Navrhované nařízení kromě toho obsahuje několik odkazů na pojem „fiat měny, které jsou zákonným platidlem“. V souladu se Smlouvami a měnovým právem Unie je euro jednotnou měnou eurozóny, tj. členských států, které přijaly euro jako svou měnu. Pokud jde o členské státy, které nepřijaly euro jako svou měnu, Smlouvy důsledně odkazují na měny těchto členských států. Smlouvy neodkazují na euro nebo měny členských států jako na „fiat“ měny. Eurobankovky a euromince vydané ECB a národními centrálními bankami mají navíc status zákonného platidla. Tyto bankovky a mince jsou denominovány v eurech a jako takové představují nominální hodnoty jednotné měny. S ohledem na tyto skutečnosti není vhodné odkazovat v právním textu Unie na „fiat měny, které jsou zákonným platidlem“. Namísto toho by navrhované nařízení mělo odkazovat na „úřední měny“, jejichž vyjádřením je zákonné platidlo ⁽¹⁶⁾.

2.1.6. Navrhované nařízení dále obsahuje ustanovení týkající se opatření v oblasti úschovy, která mají poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy přijmout ⁽¹⁷⁾. Zejména se stanoví, že finanční prostředky klientů musí být okamžitě uloženy u centrální banky nebo úvěrové instituce. Ačkoli jsou ustanovení o úschově vítána, přístup úvěrových institucí k účtům centrální banky v souvislosti s operacemi měnové politiky Eurosystemu nebo pro zúčtování transakcí přidružených systémů v souvislosti s operacemi TARGET2 je založen na kritériích způsobilosti a podmínkách podle platných obecných zásad ECB ⁽¹⁸⁾. V důsledku toho poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy musí být buď způsobilými protistranami Eurosystemu, nebo musí působit prostřednictvím korespondentské banky s účtem u příslušné centrální banky Eurosystemu. Podobná opatření mohou platit i v jiných centrálních bankách ESCB. S ohledem na výše uvedené by navrhované nařízení mělo odkazovat na ujednání o úschově s centrální bankou a mělo by stanovit, že tato ujednání budou zavedena pouze tehdy, jsou-li splněna příslušná kritéria způsobilosti a podmínky pro otevření účtu.

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnice 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Viz preambule a čl. 3 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii, čl. 119 odst. 2, čl. 140 odst. 3 a čl. 282 odst. 4 Smlouvy a články 2, 10 a 11 nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura (Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1). Viz rovněž definice „peněz“ v čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2014/62 ze dne 15. května 2014 o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV (Úř. věst. L 151, 21.5.2014, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Viz čl. 63 odst. 3 navrhovaného nařízení.

⁽¹⁸⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky (ECB) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2014/60) (Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3); obecné zásady Evropské centrální banky ze dne 5. prosince 2012 o transevropském expresním automatizovaném systému zúčtování plateb v reálném čase (TARGET2) (ECB/2012/27) (Úř. věst. L 30, 30.1.2013, s. 1).

2.2. Aspekty související s platebním systémem

2.2.1. Smlouva a statut ESCB stanoví, že Eurosystem v rámci svého mandátu vykonává dozor nad zúčtovacími a platebními systémy, což úzce souvisí s jeho základními úkoly v oblasti měnové politiky. Čtvrtá odrážka čl. 127 odst. 2 Smlouvy a shodně čl. 3 odst. 1 statutu stanoví, že jedním ze základních úkolů, jež má plnit ESCB, je „podpora plynulého fungování platebních systémů“. Při plnění tohoto základního úkolu „ECB a národní centrální banky mohou poskytovat facility a ECB může vydávat nařízení proto, aby byly zajištěny účinné a spolehlivé zúčtovací a platební mechanismy uvnitř Unie a ve styku se třetími zeměmi“⁽¹⁹⁾. V souladu se svou úlohou v oblasti dozoru přijala ECB nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 795/2014 (ECB/2014/28) (dále jen „nařízení o SIPS“)⁽²⁰⁾. Nařízení o SIPS provádí zásady pro infrastruktury finančního trhu vydané Výborem pro platební a zúčtovací systémy (CPSS) a Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry (IOSCO)⁽²¹⁾ (dále jen „zásady CPSS-IOSCO“), které jsou právně závazné a zahrnují systémově významné platební systémy pro velké i malé platby, provozované buď centrální bankou Eurosystemu, nebo soukromým subjektem. Rámec politiky Eurosystemu v oblasti dozoru⁽²²⁾ označuje platební prostředky za „nedílnou součást platebních systémů“, a proto je zahrnuje do rozsahu svého dozoru. Rámec dozoru nad platebními prostředky je v současné době předmětem přezkumu⁽²³⁾. V tomto rámci je platební prostředek (např. karta, úhrada, inkaso, převod elektronických peněz a digitální platební token⁽²⁴⁾) definován jako personalizované zařízení (nebo soubor zařízení) a/nebo soubor postupů dohodnutých mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, jež se používají k iniciování převodu hodnoty⁽²⁵⁾. K dnešnímu dni je úloha primárního orgánu dozoru v rámci Eurosystemu přiřazována na základě vnitrostátního zakotvení platebního schématu a právního zřízení jeho řídicího orgánu. V případě celoevropských schémat úhrad a inkasních schémat v rámci jednotné oblasti pro platby v eurech, jakož i některých mezinárodních karetních platebních schémat má hlavní úlohu v oblasti dozoru ECB. Směrnice o platebních službách II (PSD2) se rovněž vztahuje na poskytovatele platebních služeb, včetně úvěrových institucí, platebních institucí a institucí elektronických peněz. Rámce dozoru Eurosystemu doplňují mikrobezpečnostní dohled nad poskytovateli platebních služeb, včetně úvěrových institucí, platebních institucí a institucí elektronických peněz, o aspekty, které jsou relevantní z hlediska platebního systému, platebního schématu nebo mechanismu plateb.

2.2.2. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se funkce systému tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů, jež slouží k provádění převodních příkazů, může pro účely dozoru Eurosystemu považovat za rovnocennou funkci „platebního systému“. Systém tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů lze považovat za rovnocenný „platebnímu systému“, pokud má všechny typické prvky platebního systému: a) formální dohoda; b) alespoň tři přímé účastníky (bez započtení možných zúčtovacích bank, ústředních protistran, clearingových institucí nebo nepřímých účastníků); c) postupy a řízení podle pravidel platných pro systém, jež jsou společné pro všechny kategorie účastníků; d) k provádění převodních příkazů dochází v rámci systému a zahrnuje iniciování zúčtování a/nebo plnění povinnosti (např. netting), a provedení převodního příkazu má tedy právní účinky na povinnosti účastníka; a e) k provádění převodních příkazů dochází mezi účastníky. Konkrétně nařízení o SIPS definuje platební systém jako „formální dohodu mezi třemi či více účastníky [...] s obecnými pravidly a standardizovanými postupy pro provádění převodních příkazů mezi účastníky“⁽²⁶⁾. V rámci této definice jsou převodní příkazy vymezeny široce tak, aby zahrnovaly „jakýkoli pokyn, který vede k převzetí nebo plnění platební

⁽¹⁹⁾ Viz článek 22 statutu ESCB.

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 795/2014 ze dne 3. července 2014 o požadavcích v oblasti dozoru nad systémově významnými platebními systémy (ECB/2014/28) (Úř. věst. L 217, 23.7.2014, s. 16).

⁽²¹⁾ K dispozici na internetových stránkách Banky pro mezinárodní platby www.bis.org.

⁽²²⁾ Dokument s názvem „Eurosystem oversight policy framework, Revised version (July 2016)“, který je k dispozici na internetových stránkách ECB na adrese www.ecb.europa.eu.

⁽²³⁾ Viz revidovaný a konsolidovaný rámec „Eurosystem oversight framework for electronic payment instruments, schemes and arrangements“ (rámec PISA), který je k dispozici na internetových stránkách ECB na adrese www.ecb.europa.eu.

⁽²⁴⁾ Digitální platební token je digitální vyjádření hodnoty zajištěné pohledávkami nebo aktivy zaznamenanými jinde, které umožňuje převod hodnoty mezi koncovými uživateli. V závislosti na příslušné koncepci mohou digitální platební tokeny předpokládat převod hodnoty, aniž by nutně zahrnovaly ústřední třetí stranu a/nebo používaly platební účty.

⁽²⁵⁾ Úkon, iniciovaný plátcem, jménem plátce nebo příjemcem, spočívající v převodu peněžních prostředků nebo digitálních platebních tokenů nebo uložení hotovosti na uživatelský účet nebo výběru hotovosti z uživatelského účtu, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem. Převod se může týkat jednoho nebo více poskytovatelů platebních služeb. Definice „převodu hodnoty“ v rámci PISA se odchyluje od toho, co je definováno jako převod „peněžních prostředků“ podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35) (dále jen „směrnice PSD2“). „Převod hodnoty“ v souvislosti s „platebním prostředkem“ definovaným ve směrnici PSD2 se může týkat pouze převodu „peněžních prostředků“. Podle směrnice PSD2 „peněžní prostředky“ nezahrnují digitální platební tokeny, pokud tyto tokeny nelze klasifikovat jako elektronické peníze (nebo hypotetičtější jako bezhotovostní peníze).

⁽²⁶⁾ Viz čl. 2 bod 1 nařízení o SIPS.

povinnosti“ podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ⁽²⁷⁾, a účastníci jsou vymezeni široce tak, aby zahrnovali jakýkoli „subjekt, který je identifikován nebo uznán platebním systémem a je oprávněn do tohoto systému přímo nebo nepřímo posílat převodní příkazy a je schopen z něj takové příkazy přijímat“ ⁽²⁸⁾. V rozsahu, v jakém lze systémy tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů kvalifikovat jako „platební systémy“, by se na ně vztahoval rámec Eurosystému pro dozor nad platebními systémy založený na zásadách CPSS-IOSCO.

2.2.3. Obdobně lze funkci systémů tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů, jež stanoví standardizovaná a jednotná pravidla pro provádění platebních transakcí mezi koncovými uživateli, považovat za „platební schéma“. Pokud tokeny vázané na aktiva a elektronické peněžní tokeny obsahují ve svých rezervních aktivech eura nebo jsou v eurech denominovány, může poskytovatel služeb souvisejících s kryptoaktivy, který je odpovědný za celkové fungování platebního schématu, z hlediska dohledu podléhat revidovanému a konsolidovanému rámci Eurosystému pro dozor nad platebními prostředky a schémata. Tento rámec by se vztahoval na všechny elektronické platební prostředky, které koncovým uživatelům umožňují odesílat a přijímat hodnotu, a tudíž by se uplatňoval bez ohledu na kvalifikaci aktiva jako peněžních prostředků podle směrnice PSD2 ⁽²⁹⁾.

2.2.4. Úloha ESCB v oblasti dozoru by byla rovněž zásadní, pokud jde o systémy významných tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů, neboť by mohly potenciálně narušit schopnost emisní centrální banky plnit cíle měnové politiky, jak již bylo uvedeno výše. Z výše uvedených důvodů by pravomoci ESCB podle Smlouvy a pravomoci Eurosystému podle nařízení o SIPS měly být jednoznačně uvedeny v bodech odůvodnění a v hlavní části navrhovaného nařízení. Kromě toho by ECB a případně příslušné národní centrální banky, jejichž měnou není euro, měly být zapojeny do procesu klasifikace významných tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů a s ECB by měl být konzultován akt v přenesené pravomoci, který by podrobněji specifikoval kritéria, která se mají pro účely klasifikace použít. Navrhované nařízení by rovněž mělo výrazně odkazovat na potenciální interakci se směrnicí PSD2, která se podle stávajícího znění zdá být spíše omezená ⁽³⁰⁾. Příkladem potenciální interakce mezi navrhovaným nařízením a směrnicí PSD2 by bylo, kdyby poskytovatel služeb uzavřel s příjemcem smlouvu o přijímání jiných kryptoaktiv, než jsou elektronické peněžní tokeny. V takovém případě by bylo třeba vyjasnit, zda by tito poskytovatelé museli splňovat stejné požadavky na ochranu spotřebitele, bezpečnost a provozní odolnost jako regulovaní poskytovatelé platebních služeb. V konečném důsledku by bylo třeba vyjasnit, zda takové činnosti mohou být rovnocenné „akceptaci platebních transakcí“, jak je definováno ve směrnicí PSD2 ⁽³¹⁾.

3. Zvláštní připomínky k aspektům finanční stability a obezřetnostního dohledu

3.1. Aspekty finanční stability

3.1.1. Dohled nad vydavateli významných elektronických peněžních tokenů

3.1.2. Navrhované nařízení zavádí dvojí režim dohledu nad vydavateli významných elektronických peněžních tokenů, na něž společně dohlíží odpovědný vnitrostátní příslušný orgán a orgán EBA. V rámci tohoto uspořádání by orgán EBA nesl výlučnou odpovědnost za zajištění souladu se zvláštními požadavky ⁽³²⁾ ze strany významných vydavatelů elektronických peněžních tokenů, zatímco relevantní vnitrostátní příslušný orgán by dohlížel na dodržování všech ostatních požadavků stanovených v navrhovaném nařízení.

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45). Viz čl. 2 první odrážka bod i), kde je převodní příkaz definován jako: „pokyn účastníka, aby určitá peněžní částka byla dána k dispozici příjemci pomocí účetního záznamu v účetnictví úvěrové instituce, centrální banky, ústřední protistrany nebo zúčtovatele, anebo jakýkoli pokyn, který vede k převzetí nebo plnění platební povinnosti vymezené pravidly systému [...]“.

⁽²⁸⁾ Viz čl. 2 bod 18 nařízení o SIPS.

⁽²⁹⁾ Viz rámec „Eurosystem oversight framework for electronic payment instruments, schemes and arrangements (October 2020)“, který je k dispozici na internetových stránkách ECB na adrese www.ecb.europa.eu.

⁽³⁰⁾ Viz čl. 63 odst. 4 navrhovaného nařízení.

⁽³¹⁾ Viz čl. 4 bod 44 směrnice PSD2.

⁽³²⁾ Viz článek 52 navrhovaného nařízení.

- 3.1.3. Dvojitý dohled vykazuje značné nedostatky a bylo by lepší, kdyby dohled nad významnými elektronickými peněžními tokeny i tokeny vázanými na aktiva byl vykonáván evropské úrovni. Nezdá se, že by existoval ekonomický důvod, který by ospravedlňoval různé systémy dohledu nad významnými tokeny vázanými na aktiva (které podléhají harmonizovanému dohledu ze strany orgánu EBA) a nad významnými elektronickými peněžními tokeny (které podléhají dvojímu dohledu ze strany orgánu EBA a ze strany příslušného vnitrostátního orgánu). Dvojitý dohled může stírat odpovědnost a komplikovat celý systém. Může rovněž vést k duplicitním nebo dokonce protichůdným úkolům v oblasti dohledu, například pokud příslušné vnitrostátní orgány vykonávají dohled nad vydavateli významných tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů, kteří poskytují jiné služby související s kryptoaktivy. ECB se domnívá, že dohled nad významnými tokeny vázanými na aktiva a významnými elektronickými peněžními tokeny by byl lépe vykonáván na evropské úrovni, neboť by tak byl zajištěn komplexní přehled rizik a koordinace činností v oblasti dohledu a zároveň by se zamezilo regulatorní arbitráži.
- 3.1.4. Navrhovaná úprava dvojího dohledu by byla provedena tak, že doplní stávající rámce dohledu. Je-li vydavatelem významných elektronických peněžních tokenů úvěrová instituce, dvojitý dohled by konkrétně způsobil další komplikace vzhledem k tomu, že vydavatelem může být významná úvěrová instituce, nad níž vykonává dohled ECB na základě nařízení Rady (EU) č. 1024/2013⁽³³⁾ (dále jen „nařízení o jednotném mechanismu dohledu“). Na základě navrhovaného nařízení by nad vydavatelem vykonávaly dohled tři různé orgány dohledu: i) relevantní vnitrostátní příslušný orgán, ii) orgán EBA a iii) ECB. V tomto ohledu by zkušenosti a odborné znalosti příslušného vnitrostátního orgánu v oblasti dohledu nad vydavateli a poskytovateli služeb elektronických peněžních tokenů mohly být využity v rámci jejich členství v rozhodovacím orgánu EBA a prostřednictvím společných týmů dohledu v případě významných úvěrových institucí, jakož i v kolegiu orgánů dohledu, které bude zřízeno pro každý významný elektronický peněžní token⁽³⁴⁾.
- 3.1.5. Je-li vydavatel významných „stablecoinů“ významnou úvěrovou institucí, měly by být v neposlední řadě rovněž vyjasněny povinnosti a úkoly orgánu EBA a ECB v oblasti dohledu, aby se předešlo možným duplicitám a konfliktům. Konkrétně by povinnost orgánu EBA vymáhat dodržování požadavků stanovených v navrhovaném nařízení ze strany vydavatele neměla zasahovat do dohledu nad obezřetnostními požadavky, které ECB vynucuje v rámci své úlohy v oblasti bankovního dohledu.
- 3.2. *Požadavky na kapitál a investování rezervních aktiv*
- 3.2.1. Zavedení obezřetnostních požadavků pro vydavatele tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů je třeba uvítat vzhledem k tomu, že z důvodů uvedených výše v tomto stanovisku by tyto tokeny mohly představovat riziko pro provádění měnové politiky a plynulé fungování platebních systémů. Rovněž je zapotřebí uvítat navrhované záruky k ochraně bezpečnosti rezervních aktiv tokenů, pokud se vydavatel rozhodne část rezervy investovat.
- 3.2.2. Obezřetnostní požadavky a požadavky na likviditu uložené vydavatelům „stablecoinů“ by měly být přiměřené rizikům, která by tyto tokeny mohly představovat pro finanční stabilitu. Dodatečné požadavky stanovené v navrhovaném nařízení pro významné vydavatele „stablecoinů“ je proto třeba uvítat. Tyto dodatečné požadavky však nemusí postačovat k řešení rostoucích rizik, kdy se „stablecoiny“ v několika jurisdikcích v Unii běžně používají jako platební prostředek nebo uchovatel hodnoty. Kromě toho by vydavatelé „stablecoinů“, kteří nejsou úvěrovými institucemi, neměli přístup k funkci věřitele poslední instance, kterou poskytují centrální banky. S ohledem na výše uvedené předkládá ECB následující připomínky.
- 3.2.3. Za prvé, navrhované nařízení umožňuje vnitrostátnímu příslušnému orgánu směrem nahoru nebo dolů upravit kapitálový požadavek ve výši 2 % průměrné výše rezervních aktiv až do výše 20 % pro (méně významné) vydavatele „stablecoinů“. V případě významných vydavatelů není orgánu dohledu dovolena žádná úprava

⁽³³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁴⁾ Viz čl. 101 odst. 1 navrhovaného nařízení.

požadavku ve výši 3 %. Orgánu dohledu by zejména v případě významných vydavatelů s ohledem na vyšší rizika, která představují pro finanční stabilitu, měly být svěřeny dodatečné pravomoci typu pravomocí v rámci 2. pilíře. Konkrétně by se od významných vydavatelů „stablecoinů“ mělo vyžadovat, aby pravidelně prováděli zátěžové testy, které zohlední závažné, ale realistické finanční (např. úrokové šoky) a nefinanční (např. operační riziko) zátěžové scénáře. Pokud vydavatel těchto tokenů nabízí dvě nebo více kategorií tokenů kryptoaktiv a/nebo poskytuje služby související s kryptoaktivy, měly by zátěžové testy zahrnovat všechny tyto služby a činnosti komplexním a uceleným způsobem, aby se zohlednila kombinace všech rizik vyplývajících z jejich komplexní struktury. Na základě výsledku těchto zátěžových testů by orgán dohledu měl mít pravomoc uložit dodatečné kapitálové požadavky nad rámec požadavku ve výši 3 %, které by měly být přiměřené zjištěným rizikům. Podobné požadavky na zátěžové testy a pravomoci orgánu dohledu by mohly být zavedeny i pro méně významné vydavatele, což by orgánům dohledu umožnilo za určitých okolností překročit 20 % navýšení požadavku ve výši 2 %, a to vzhledem k rizikovému výhledu a výsledkům zátěžových testů.

3.2.4. Za druhé, vydavatelé tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů mohou být stejnou měrou vystaveni riziku „runů“ s možným rizikem šíření nákazy do zbytku finančního systému a s tím spojenými riziky pro finanční stabilitu. Je proto důležité, aby se na tyto vydavatele vztahovaly harmonizované požadavky na investování rezervních aktiv s cílem zajistit rovné podmínky a dodržovat zásadu „stejná činnost, stejné riziko, stejná pravidla“ pro tokeny vázané na aktiva i elektronické peněžní tokeny. Přísné požadavky na likviditu pro vydavatele „stablecoinů“, zejména pro významné vydavatele, mají rovněž zásadní význam pro to, aby mohli odolávat tlakům na likviditu a minimalizovat rizika pro finanční stabilitu. Konkrétně je třeba uvést, že systémy „stablecoinů“ a jejich rezervních aktiv mají podobné rysy jako fondy peněžního trhu. V tomto ohledu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1131 ⁽³⁵⁾ vyžaduje, aby fondy peněžního trhu držely významné likvidní rezervy pro případ šoků spojených s náhlým odlivem kapitálu. Vydavatelé „stablecoinů“ by měli splňovat požadavky na likviditu, které jsou přinejmenším stejně konzervativní jako požadavky kladené na fondy peněžního trhu s konstantní hodnotou čistých aktiv, a které budou stanoveny v regulačních technických normách. Tyto konzervativní investiční požadavky, které budou stanoveny v regulačních technických normách, by mohly zvýšit kapacitu rezervních aktiv „stablecoinů“, aby se vyrovnaly se závažnými scénáři odlivu kapitálu. Kromě toho by se od významných vydavatelů „stablecoinů“ mělo vyžadovat, aby pravidelně prováděli zátěžové testy likvidity, a v závislosti na výsledku těchto testů by měl mít orgán dohledu pravomoc zpřísnit požadavky na riziko likvidity.

3.2.5. V neposlední řadě je třeba uvést, že navrhované nařízení nestanoví žádná omezení, která by bránila případné koncentraci uschovatelů nebo investování rezervních aktiv. Neexistence omezení možné koncentrace by mohla ohrozit bezpečnost rezervních aktiv a vystavit je idiosynkratickým rizikům určitých uschovatelů a emitentů dluhopisů. Navrhované nařízení by mělo zakotvit záruky, které zabrání takové koncentraci a které budou rozpracovány v regulačních technických normách.

3.3. Aspekty obezřetnostního dohledu

3.3.1. ECB a relevantní vnitrostátní příslušný orgán jsou příslušnými orgány, které vykonávají pravomoci obezřetnostního dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽³⁶⁾ (též označovaného jako „nařízení o kapitálových požadavcích“ (CRR)) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽³⁷⁾ (označované také jako „směrnice o kapitálových požadavcích“ (CRD)), které společně zavádějí rámec CRR/CRD. Kromě toho nařízení o jednotném mechanismu dohledu svěřuje ECB zvláštní úkoly týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi v eurozóně a ukládá ECB odpovědnost za účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu, v jehož rámci jsou mezi ECB a zúčastněné vnitrostátní příslušné orgány rozděleny konkrétní povinnosti v oblasti obezřetnostního dohledu. ECB plní zejména úkol vydávat a odnímat všem úvěrovým institucím povolení k činnosti ⁽³⁸⁾. V případě významných úvěrových institucí má ECB rovněž mimo jiné za úkol zajistit soulad s příslušnými právními předpisy Unie, které úvěrovým institucím ukládají obezřetnostní požadavky, včetně požadavku zavést spolehlivé systémy správy a řízení, jako jsou spolehlivé procesy řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly ⁽³⁹⁾. Za tímto účelem má ECB k dispozici veškeré pravomoci v oblasti dohledu, díky kterým může zasahovat do činnosti úvěrových institucí a které jsou nezbytné pro výkon jejích funkcí.

⁽³⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1131 ze dne 14. června 2017 o fondech peněžního trhu (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 8).

⁽³⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁸⁾ Viz čl. 4 odst. 1 písm. a), čl. 6 odst. 4 a článek 14 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

⁽³⁹⁾ Viz čl. 4 odst. 1 písm. e) a čl. 6 odst. 4 nařízení o jednotném mechanismu dohledu.

- 3.3.2. Podle navrhovaného nařízení jsou členské státy povinny určit vnitrostátní příslušné orgány odpovědné za plnění funkcí a úkolů stanovených v navrhovaném nařízení ⁽⁴⁰⁾. Navrhované nařízení kromě toho obsahuje obecný odkaz na potřebu koordinace vnitrostátních příslušných orgánů s orgány odpovědnými za dohled nebo dozor nad jinými činnostmi, než jsou činnosti prováděné vydavateli a poskytovateli kryptoaktiv podle navrhovaného nařízení ⁽⁴¹⁾. Pravomoci dohledu svěřené vnitrostátním příslušným orgánům podle navrhovaného nařízení ⁽⁴²⁾ mohou mít ve skutečnosti také obezřetnostní dopady na úvěrové instituce, například v případě požadavku na poskytnutí dodatečných informací nebo požadavku na zmrazení nebo obstarání aktiv. V takových případech nemusí být výzva ke spolupráci s jinými orgány dostačující ⁽⁴³⁾.
- 3.3.3. S ohledem na výše uvedené je nanejvýš důležité vytvořit jasný koordinační mechanismus, včetně jednoznačně definovaných postupů a lhůt týkajících se aspektů oznamování, mezi relevantními vnitrostátními příslušnými orgány a ECB, když plní úlohu orgánu obezřetnostního dohledu nad významnými úvěrovými institucemi, pokud mají v úmyslu vydávat kryptoaktiva a/nebo poskytovat služby související s kryptoaktivy. Jasný koordinační mechanismus by zajistil, aby příslušné pravomoci vnitrostátních příslušných orgánů a ECB mohly být vykonávány včas, účinně a jednotně. Rovněž by zajistil soulad s navrhovaným nařízením ze strany vydavatelů a poskytovatelů kryptoaktiv. Navrhované nařízení by mělo odkazovat na povinnost vnitrostátních příslušných orgánů informovat ECB v případech, kdy významná úvěrová instituce vydá bílou knihu, hodlá poskytovat jednu ze služeb souvisejících s kryptoaktivy nebo poruší navrhované nařízení.
- 3.3.4. Kromě toho v případech, kdy významné úvěrové instituce vydávají významné tokeny vázané na aktiva a elektronické peněžní tokeny, by se použilo ujednání o dvojím dohledu mezi relevantním vnitrostátním příslušným orgánem a orgánem EBA. V této souvislosti je nezbytné podrobněji vysvětlit, co by dohled orgánu EBA v praxi znamenal. Kromě toho by toto ujednání o dvojím dohledu rovněž muselo zohlednit úlohu ECB v oblasti dohledu, pokud jde o významné úvěrové instituce, s jasnějšími koordinačními mechanismy, včetně jasného oznamovacího rámce, a zastoupením ECB, když plní svou úlohu orgánu obezřetnostního dohledu, v kolegiu. V neposlední řadě by navrhované nařízení mělo výslovně a důsledně odkazovat na orgány obezřetnostního dohledu jak u významných tokenů vázaných na aktiva, tak u elektronických peněžních tokenů ⁽⁴⁴⁾.

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhovaného nařízení, která ECB doporučuje změnit, jsou uvedeny v samostatném technickém pracovním dokumentu včetně příslušného odůvodnění. Technický pracovní dokument je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách EUR-Lex.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 19. února 2021.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE

⁽⁴⁰⁾ Viz článek 81 navrhovaného nařízení.

⁽⁴¹⁾ Viz články 85 a 110 navrhovaného nařízení.

⁽⁴²⁾ Viz článek 82 navrhovaného nařízení.

⁽⁴³⁾ Viz čl. 82 odst. 4 písm. b) navrhovaného nařízení.

⁽⁴⁴⁾ Viz čl. 99 odst. 2 písm. i) a čl. 101 odst. 2 písm. b) navrhovaného nařízení.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

28. dubna 2021

(2021/C 152/02)

1 euro =

měna			směnný kurz		
USD	americký dolar	1,2070	CAD	kanadský dolar	1,4955
JPY	japonský jen	131,47	HKD	hongkongský dolar	9,3696
DKK	dánská koruna	7,4360	NZD	novozélandský dolar	1,6711
GBP	britská libra	0,86988	SGD	singapurský dolar	1,6010
SEK	švédská koruna	10,1110	KRW	jihokorejský won	1 344,95
CHF	švýcarský frank	1,1044	ZAR	jihoafrický rand	17,3156
ISK	islandská koruna	148,80	CNY	čínský juan	7,8268
NOK	norská koruna	9,9795	HRK	chorvatská kuna	7,5593
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéska rupie	17 501,50
CZK	česká koruna	25,960	MYR	malajsijský ringgit	4,9523
HUF	maďarský forint	361,75	PHP	filipínské peso	58,547
PLN	polský zlotý	4,5859	RUB	ruský rubl	90,0220
RON	rumunský lei	4,9288	THB	thajský baht	37,852
TRY	turecká lira	9,8677	BRL	brazilský real	6,5620
AUD	australský dolar	1,5576	MXN	mexické peso	24,1724
			INR	indická rupie	89,8890

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Sdělení ministra hospodářství a klimatu Nizozemského království na základě čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES o podmínkách udělování a užívání povolení k vyhledávání, průzkumu a těžbě uhlovodíků

(2021/C 152/03)

Ministr hospodářství a klimatu sděluje, že obdržel žádost o povolení k vyhledávání uhlovodíků v dílčích blocích L07e a L08f na mapě, která je přiložena jako příloha 3 vyhlášky o těžbě (*Mijnbouwregeling*).

Dílčí blok L07e je vymezen ortodromami mezi dvojicemi bodů A-B, B-D a A-D.

Rozloha dílčího bloku L07e činí 30,8 km².

Dílčí blok L08f je vymezen ortodromami mezi dvojicemi bodů B-C, C-D a B-D.

Rozloha dílčího bloku L08f činí 10,2 km².

Uvedené body jsou definovány takto:

bod	°	'	” východní délky	°	'	” severní šířky
A	4	13	55,046	53	29	57,287
B	4	19	55,046	53	34	57,301
C	4	21	55,054	53	31	57,296
D	4	19	55,055	53	29	57,291

Poloha výše uvedených bodů je vyjádřena zeměpisnými souřadnicemi vypočítanými podle systému ETRS89.

S odvoláním na směrnici uvedenou v záhlaví a na článek 15 horního zákona (*Mijnbouwwet*) vyzývá ministr hospodářství a klimatu zájemce k podání konkurenční žádosti o povolení k vyhledávání uhlovodíků v dílčích blocích L07e a L08f nizozemského kontinentálního šelfu.

Príslušným orgánem pro udělování povolení je ministr hospodářství a klimatu. Kritéria, podmínky a požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 a 2 a v čl. 6 odst. 2 výše uvedené směrnice jsou blíže uvedeny v horním zákoně (*Mijnbouwwet*).

Žádosti je možné podávat po dobu třinácti týdnů od zveřejnění této výzvy v Úředním věstníku Evropské unie a je třeba je zaslat na adresu Ministerstva hospodářství a klimatu:

De Minister van Economische Zaken en Klimaat
ter attentie van de heer J.L. Rosch, directie Energie en Omgeving
Bezuidenhoutseweg 73
Postbus 20401
2500 EK Den Haag
NIZOZEMSKO

E-mailová adresa: mijnbouwvergunningen@minezk.nl

Žádosti doručené po uplynutí uvedené lhůty nebudou brány v potaz.

O žádostech bude v zásadě rozhodnuto nejpozději do dvanácti měsíců od uplynutí uvedené lhůty.

Další informace je možné získat od paní E. Aygünové
na telefonním čísle: +31 611223780.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS